

ΠΡΩΤΟΙ ΑΡΧΙΔΥΝΤΑΧΤΗ

Με ξεχωριστή χαρά λάβαμε από τὸ **Παρόσι** μιὰ ανταπόκριση, ἕνα ἰθροῦδίκι, τοῦ μεγάλου μας δασκάλου τοῦ κ. **Ροχάρη**. Ὁ δασκάλος μας συγγοφῆς μᾶς εἶπε τι μῆτις τῶν κτὲ κἀποτοῦ μῆνε; με κεῖν τὸ δασκάλου του τὸ δηγματικὸν «**Ἡ ἱστορία ἐνὸς ταγῆρου**» ὅτι τὸ μᾶς ξεχάσε τίμα; **Τὸ μᾶς** τιμῆθηκε. **Με** εὐχαρίστησεν τὸ δημοσιεύσασθε.

Περὶ τὸν ἀπὸ τὴ πόλη μᾶς ὁ κ. **Φοίντος** ἔγραψε τὴ **Χριστιανική** ἀδελφότητὴ τῶν **Νέων**, καὶ ἐξημέττει προτομὴν **Δασκάλου** τοῦ **Σταθούλου** ὅτι πού νὰ γράφτομεν κτὲ ἄλλοι τὸν ὀνοματῆς; Ὁ σκοπὸς τῆς ἐνωσεὶς εἶναι ἕνα; **Σκοπὸς** τῆς καλλιτέρεψῆς μᾶς. **Ἀς** γράφτομεν ὅλοι!

Με τὴν εὐχαρίστησεν τοῦ τελεωμοῦ τοῦ κ. **Ἐξέλιου** τοῦ παραλόγου τοῦ ἀπολλῆτες τοῦ **φιλανθρωπῶν** ὅτι τῆς μᾶς γυρίσαν τὸ φύλλον. **Τὸ κάμειν** πολὺ καλὸν ἢ δεκτικὸν τῆς δόξης τῆς ἐξέλιου ἢ φουσιώσῃ τὸ πρῶτον τοῦ. **Ἐδουαρδίου** ὅτι τῆς καὶ ἄνθρωποι πού μᾶς ἐχτιμοῦνε. τὸ δείχνει τὸ γράμμα τοῦ «**φίλου** μᾶς».

Ο «**Διήθολος**» πού πτῆ ὄληκε ἀπὸ τὸ **Μ.Π.** δὲν ἐχαρίσθηκε.

ΕΝΔΓΡΑΜΜΑ

Ἀγαπημένοι μου.
Μ ἐνδιαφέρο πού ὀλοένα καὶ μεγαλώνει παρακολουθῶ τὴ δράση σας. **Πιστεύω** ἀντρέταχα πῶς θὰ μποροῦσα νὰ πῶ **ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ** γιὰτι, ὅσο τοῦλάχιστο καταλαβαίνω, ὅλοι με ἀμοίραστο ἐνδιαφέρο κυττοῦν τὴ δράση τῆς φιλότιμης συντροφιάς σας.
Φιλότιμης ναί! **Γιατὶ** χωρὶς τὴν ἐλάχιστη ἀπόβλεψη εἰς ὄλικὸ μέρος — τῶν ὀδῶν ἐξακριβῶσαι — προσπαθήσατε νὰ διατηρήσατε τὴν «**Ἀθηνά**».
Φιλότιμο λοιπόν! **Ἀυτό** ἔναι πού ὀς διατηρεῖ καὶ ὀς διατηρήσει! **Ὅσο** συλλογεῖται πῶς ἄλλα περιοδικὰ **Κρητικά** ναυαγήσανε τὸ πολὺ στόν τρίτο μῆνα τῆς ἐκδο-

σῆς τῶν — καὶ ξέρομε **Χρυσάλιδα** Ἐθνικὴ ζώη, **Ἀναμόρφωση** Χαρά, κ. λ. — ὀς **θαμμάξω** καὶ περιφανεύομαι γιὰ τὸ **Ρέθεμνος** πού ὀπόρσεν νὰ βάλῃ γυαλιὰ σὶ ἄλλες πόλεις.

Εἶν ἀληθινὸ πῶς ἐμεῖς οἱ **Κρητικοὶ** ἔχομε δὲ ξέρω καυτὶ τὸ ζωηρό, τὸ ἀκούραστο — τὸ ἀδιάπνιτο, νά! — πού δὲ τῶχουν οἱ ἄλλοι τόποι. **Δὲν** εἶμασε ἄψε — **σβῦσε!** **Ὅχι!** **Εἶμασε** ἀδιάπνιτοι, ἐπίμονοι. **Καὶ** καρτωθῶνουμε κείνο πού θέλομε. **Εἶναι** φυσικὸ αὐτὸ τὸ ἐπίμονο τοῦ χαρὰ κτῆρα μᾶς νὰ βρῖσκειται πειότερο στούς νέους κτὲ ἀπὸ τοὺς νέους πειότερο στούς **Ρεθεμῶτες**. **Μᾶς** τὸ ἀποδείξαν τὰ πράγματα: δὲ σηκώνει ἀμφισβήτηση.

Μέσα στὰ διάφορα ψευτονόματα σας διακρίνω νέους με θέληση, με ἐπιμονή, με κουράγιο. **Ἀν** ἀρχινοῦσα καὶ νὰ λέω γιὰτι αὐτοὶ οἱ νέοι μου ἐμπνέουνε ἐμπιστοσύνη γιὰ τὸ μεγάλο τους τὸ κουράγιο δὲ θὰ τέλευα! **Εἶναι** τὸ σὲς πολλὲς ἢ περιστάσεσ πῶς τ' ἀποδείξαν καθέννας με τὸ ξέχωρο τὸ τρόπο του. **Καὶ** τὸ σπουδαιότερο δὲ ὀς λείπει! **Ἡ** ὀμόνοια κτὲ ἢ ἀδερφωσύνη. **Τὴν** ἔχετε, κτὲ αὐτὸς εἶναι ὀ πρώτος συντελεστῆς τῶ **ἐπιτυχίας**.

Ἐχετε καὶ τὴν ἐχτιμηση μᾶς! **Ὅλους** λοιπὸ τῶ συντελεστῆς τοὺς ἔχετε με τὸ μέρος σας γιὰτι ὀς βοηθῆ ἢ θέληση ἢ γερῆ? **Βαδίσατε** λοιπόν μ' ὀλο καὶ καινοουργεῖμενες ὀνάμας κτὲ ἀντιλήσατε ἀπὸ τῆς νέες τῆς προσπέθειες σας νέο θέρρος?

Νᾶστε βέβαιοι πῶς ἢ εὐγνωμοσύνη μᾶς — τῶν σινιοπιτιῶν — δά ὀς ἀκλουθᾶσαι παντα!

Ἀντιλαμβανόμεσθε τὴν εὐγενικια σας πεθυμῶ καὶ θα ὀς ὀποστηρίζουμε παντα.

Ἐνας φίλος σας.

Σ. Α. **Δὲν** ἔταν ἀναγκη ὀ φίλος μᾶς νὰ βάλῃ τὸνομα του στὸ ἐνθαρρυντικὸ αὐτὸ γράμμα. **Τὸ** ἔκαμε πολὺ καλὰ!

Μέσα στῆς τρεῖς λέξεσ τῆς ὀπογραφῆς του νειώθουμε καὶ καθένα ἀπὸ κείνους πού μᾶς διαβαζουν. **Τὸν** εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ τουτὰ λογια.

Στου **Γεωρβασάκη** ἔφταξε ἢ μηνιαία ἀποστολὴ τῶν **Γαλλικῶν** βιβλιῶν

ΔΗΓΗΜΑ
ΣΤΟΝ ΗΡΙΑΝΟ ΤΟΝ ΠΑΝΟ

ΤΟ ΛΟΥΚΕΤΟ ΤΗΣ
ΘΥΜΗΣΗΣ

Ἦταν μιὰ καλοκαιριάτικη βραδύα τοῦ **Ἰούνη**. **Καθισμένοι** ἐμεῖς στὸ κίβσκι τοῦ φίλου μου ἢ ἀπόμαχου τοῦ συνταγματάρχη, μιὰ παρέα ὀλων τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν φύλων, ἀπισπερίζαμε. **Ἐνας** δημοσιογράφος, ἕνας δικηγόρος πού παραπηδημοῦσε στὴ πόλη μᾶς καὶ πού μαζὺ του εἶχαμε συδεθῆ γιὰ τὴ καλὴ του τὴ συντροφιά, ἕνας παππᾶς, κουν ἄδος τοῦ συνταγματάρχη, κτὲ ἢ ἀδερφῆ του πού κουνιῶτανε πάνω στὸ κἀθισμα τῆς σᾶ νὰ λίκνιζε κάποιο παλῆδ ὀνειρο πού, ἄλλοι, τὰ χρόνια τὰ διαβαβάρικα δὲ πραγματώσανε.

Ἦμασε ἢ τιχτικὴ παρέα πού σὲ κείνο τὸ κίβσκι βρῖσκαμε ὀλοι ἀληθινὰ τὴ ξεκούραση ὀστεγα ἀπ' τὴν ὀλήμερη ζέστη καὶ κόπωση.

Κείνο τὸ βράδον μάλιστα — **Σαββατὸβραδο** ἔταν — ὀλοι μᾶς εἶμασε ὀλόψυχα μαζεμμένοι στὸ παραλιακὸ τὸ κίβσκι. **Ἐνα** ἀλαφρὸ ἀεράκι φούσκωνε τὴ θάλασσα κἀνοντᾶς τὴν νὰ ξεψυχᾶ φλύαρη κάτω στὰ παλῆὰ μουράγια, στὰ πόδια μᾶς σκεδῶν. **Τὰ** στήθια μᾶς φουσκῶναν ἢδονικὰ ἀνασαίνοντας τὴ δροσερῆ ἢπνοοῦλα πού μᾶς χάδεβε τὰ μαλλιὰ καὶ πού μᾶς ἔκανε — δὲ ξέρω γιὰτι — νὰ σιωτοῦμε σὰ νὰ θαμμάξασθε τὴν ὀμορφῆν κολοκαιριάτικη βραδύα. **Κανεις** δὲν ἀνοιγε τὸ στόμα του νὰ μιλήσῃ κτὲ ἢ δυσαρῆσκια τοῦ οἰκοδοσπότη φανερωτόταν με κῆτι ἀνυπόμονα κινήματα πού δὲ μποροῦσε νὰ συγκρατήσῃ. **Ἐνὸ** μίξε — ἀλήθεια τὸ παθαίνει κανεις κάποτε; — πῶς ἔταν ὀπενῶννος γιὰ κῆρη τὴν ἀφασία πού μᾶς εἶχε πιάσει ὀλους καὶ πού δὲ τέλευε ἀγνάντια στῆς προσπάθειες του — χλωρὰ τὰ προσανάμματα στὴ φωτιά...
Ἦθελε νὰ ἀνοιξῆ κάποια κουνβεντα. **Σάπλωσε** τὸ χέρι του καὶ πῆρε ἀπὸ τὸ κοντινὸ γραφεῖο μιὰ ἀνθολογία. **Τὴν** ἀνοιξε τυχαῖα κτὲ ἀνοιγόντᾶς τὴν ἔπασε τὸ μάτι του σὲ κάποιο τραγοῦδὸ τοῦ Sully Prudomme «**Τὰ** κορμῶν κτὲ ἢ ψυχῆς».

Ἀρχιῆς ἀργὰ — ἀργὰ νὰ διαβάσῃ. ἢ ἀπαγγελία ἐπιβλητικὴ, με μεγαλόπρεπη. **Ἐίχε** δὲ ξέρω τι τὸ

